

יחי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

משיחות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א מליובאוויטש

גליון תקי"ח

עש"ק פ' בהר-בחוקות, מבה"ח סיון ה'תשס"ד

יוצא לאור על-ידי

תלמידי ה'קבוצה', "חיילי בית דוד" – בית משיח 770

במסגרת אגודת חסידי חב"ד באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

שנת הק"ג להולדת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ושנת הג"ן לנשיאותו

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש

לכ"ק אדמו"ר שליט"א

מלך המשיח

מהרה יגלה אכ"י"ר

לזכות

החתן הרה"ת ר' יוסף יצחק הלוי שיחי

והכלה מרת גיטל רחל שתחי

שגלוב

לרגל נישואיהם בשעטומ"צ, ביום א', י"ג ניסן,

היי תהא שנת סייעתא דשמיא

החידוש שנתגלה לאחרונה ישנו בדרוש אדמו"ר הזקן

לפנינו צילום נדיר (מוקטן) ממענה כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א לשאלות המניחים (ועד הנחות התמימים) בשיחת ש"פ בהר-בחוקותי ה'תשמ"ג (הקטע נדפס גם ב'התוועדות' תשמ"ג ח"ג ע' 1455 ואילך)

נתבאר שה"חידוש" שנתגלה לאחרונה בחכמת המדע שהרים נעשים ע"י רוחות ואידיים שכתוך הארץ - כתוב מאז בתורה, בהענין שחר הוא בחי' צומח שבדומם, ומבואר בע"ה בסופו שצומח יש בו נפש הדוממה ונוסף לזה יש בו רוח נוספה, נפש הצומחה, ומזה מובן גם כנוגע הר - צומח שבדומם - שיש בו בנת נוספה וזה פעל בידול ההר (ואינו מקום מישור).

ענין זה שהתהוות ההר נעשה ע"י רוח שבדומם הארץ - מבואר בפירושו ובארוכה בדרוש ברכת החנים (לאדהאמ"צ) פ"י בפירוש הכתוב יוצר הריק ובוא רוח (מצו"ב צילום מזה), ושם שחר הוא בחי' צומח שבדומם, ובידול ההרים הוא ע"י יסוד הרוח (שיש בו מחלק האש יוחר) שבדומם הארץ כו'. [הענין שחר הוא בחי' צומח שבדומם - כ"ג גם בתו"ח פ' בראשית (שנזכר בהשיחה) כ, א].

מסכת
אין קדושה - אמת
ויציעו פ' אמת דמות

להלן פענוח הכתי"ק:

כמדובר (קרוב לודאי) ישנו בדרוש - אדה"ז ויציינו כל מה שימצאו בהמ"מ [=בהמראי-מקומות].

המדור מוקדש לעני' ר' שלמה הכהן ב"ר ישראל מרדכי הכהן ע"ה איידלמן
נלב"ע ביום ב' סיון ה'תש"ס - לסדר "ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש"
יה"ד שיקיים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמתית והשלימה תיכף ומיד ממש

ב"ה

3 דבר מלכות

נשים צדקניות שבדורנו / ב' קטעים משיחות כ"ק אד"ש מה"ם לנשי ובנות ישראל

6 זמן הגאולה

העולם איננו נורמלי / הזמן העוכחי באור הגאולה

10 ניצוצות של משיח

כשיהודי רוצה באמת את הגאולה - היא באה מיד! / פתגמים וקטעים קצרים בעניני גאולה

12 ילחום מלחמת ה' - וינצח

הרי נהרגים יהודים בגלל "מיהו יהודי"! / שיחות בענין שלימות העם והארץ

15 כתי"ק - פרסום ראשון

החידוש שנתגלה לאחרונה ישנו בדרוש אדה"ז / צילום ממענה הרבי לשאלת המניחים

סניף ארה"ב: 383 Kingston Ave. #38, Brooklyn, NY 11213 • טל': 917-755-5605

סניף ארץ הקודש: ת.ד. 966 קרית שמואל, מיקוד: 26109 • טלפקס: 8715-770 (04)

דואר אלקטרוני: yechi@770.org.il • אינטרנט: http://www.torah4blind.org

נשים צדקניות שבדורנו

בעמדנו בימים שבין "זמן חרותנו" ל"זמן מתן תורתנו" צריכה להיות הוספה מיוחדת בפעולתן של נשי ישראל שבדורנו זה בהכנה ל"חרותנו" ו"מתן תורתנו" בתכלית השלימות – בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו ● ועוד וגי' עיקר – שביחד עם התשוקה והגעגועים לקבלת התורה עד שסופרים את הימים מתי יהי' כבר זמן מתן תורתנו, מוסיפים גם בהתשוקה והגעגועים להגאולה, שסופרים את הימים והשנים והדורות שנמצאים בגלות, וצועקים "עד מתי" ● ב' קטעים משיחות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א בהכינוסים העולמיים דנשי ובנות חב"ד תחינה: א) כ"ח אייר ה'תשנ"א (בלתי מוגה). ב) כ"ה אייר ה'תש"נ (מוגה)

ולכן, בעמדנו בימים שבין "זמן חרותנו" ל"זמן מתן תורתנו" צריכה להיות הוספה מיוחדת בפעולתן של נשי ישראל שבדורנו זה בהכנה ל"חרותנו" ו"מתן תורתנו" בתכלית השלימות – בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, שאז יהי' החידוש האמיתי דמתן תורה, "תורה חדשה מאתי תצא", לכל בני" שבכל הדורות, ובראשם האבות והאמהות, אברהם יצחק ויעקב, שרה רבקה רחל ולאה בלהה וזלפה, וכל הצדיקים שעמהם תתחיל תחיית המתים, ועד לתחיית המתים דכל בני", ביחד עם דורנו זה, ובראש ובראשונה נשיא דורנו, כ"ק מו"ח אדמו"ר, ובאים כולם יחדיו, עם משיח צדקנו, לארצנו הקדושה, לירושלים עיר הקודש, להר הקודש ולבית המקדש, ועד לקדש הקדשים, שבו נמצא הארון⁴, ובו נמצאים הלוחות, לוחות ראשונות ולוחות אחרונות, והספר תורה (מצד הארון או בתוך הארון⁵).

דובר כמ"פ שדורנו זה הוא דור האחרון של הגלות ודור הראשון של הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, ובענין זה יש שליחות מיוחדת לנשי ובנות ישראל – כמבואר במדרשי חז"ל שכשם שהגאולה ממצרים היתה בזכות נשים צדקניות שבאותו הדור¹. כך תהי' הגאולה העתידה בזכות נשים צדקניות שבדורנו זה². ובפרט ע"פ המבואר בכתבי האריז"ל³ שדור האחרון של הגלות (ודור הראשון של הגאולה), דורנו זה, הוא הגלגול של הדור שיצא ממצרים – שבזה מודגש יותר הקשר והשייכות שבין נשי ישראל הצדקניות שבזכותן יצאו ממצרים, עם נשי ישראל הצדקניות שבדורנו זה שבזכותן תהי' הגאולה האמיתית והשלימה.

1) סוטה י, רע"ב.

2) ראה י"ש רות רמז תרו בסופו: "אין הדורות נגאלין אלא בשכר נשים צדקניות שיש בדור".

3) שער הגלגולים הקדמה כ': לקוטי תורה וספר הליקוטים (להאריז"ל) שמות ג, ד.

4) "עיקר החפץ במשכן הוא מקום מנוחת השכינה שהוא הארון" (רמב"ן ר"פ תרומה).

5) ב"ב יד, א-ב. פרש"י ואילך לא, כו.

ישראל", והרי הקולר תלוי בצוארו של פלוני, ומדוע אני צריך לריב עם כולם?

אלא, שכאשר זה הגיע לענין הקשור עם פיקוח נפש בפועל, הרי זה מבטל את כל הענינים, וכאן לא יכולתי להתאפק ("איינהאלטן") יותר – הרי נופלים יהודים בגלל שרוצים לומר על גוים שהם יהודים, שלכן מתערבים הגוים כ"כ הרבה בענייני ארץ ישראל, ולאחמ"כ כאשר הכריזו בגלוי שלגוים מרוסיא ישנם הקלות מיוחדות כדי להיות "יהודי", אזי הם (הרוסים) החלו לטוס במטוסי הקרב שלהם בשמי ארץ ישראל, שעד אז לא עשו זאת, ורק עכשיו כאשר הכריזו שגוי רוסי יכול להיות "יהודי", החלו להתערב*.

כאשר מכריזים שארץ ישראל שייכת לשני בליון גוים, אזי מתחילים כל הגוים להתערב בענייני ארץ ישראל, וכפי שרואים שארץ ישראל מעולם לא היתה בשליטת אומות העולם כמו היום.

ש"ש שלבים בביטול החוק

ה. . . לכן מוכרחים לבטל את החוק, ודוקא עי"ז יפסקו הצרות שישנם מהגוים, בתעלת שואץ, ברמת הגולן ובכל מקום.

ולכן, בנוגע לפועל, והלואי שישמעו דברי:

הדבר הראשון שצריך להיות הוא (כאמור בל"ג בעומר) – הענין דקירוב הלבבות ושלום המיוסד על תורת אמת שזה יעזור לבטל את הגזירה.

השלב השני הוא – שאלו הנקראים "דתיים" יכריזו בגלוי שזהו היפך התורה, והם יוצאים (מהממשלה) לא בגלל שלא מקיימים הבטחות, אלא בגלל שהם נגד תורת משה, תורת ישראל ודת ישראל, ואי-אפשר לעבור על זה לסדר היום.

והשלב השלישי הוא – שיבטלו את החוק האיום דגיור שלא כהלכה, שע"ז יפטר מהצרות מהגוים, והגזירה הרי בין כך תבטל כיון ש"לא יטוש ה' עמו ונחלתו", וצריכים רק לראות שזה יהי' בחסד וברחמים, ולא "ביד חזקה אמלוך עליכם", וכמו החידוש של רשב"י שלא צריכים להגיע לתעניות כלל רק "אנן בחביבותא תליא מילתא" (ובינתיים שהגזירה והקרבות יפסקו בכל מקרה).

(משיחת ש"פ בחזקת, מבה"ח סיון ה'תש"ל - בלתי מוגה)

(* ראה עוד בענין זה ב"יחי המלך" גליון שח ע' 12.

מוקדש לז"ג הרה"ג הרה"ת ר' חיים משה יהודה בהר"ר ירמיהו הכהן ולאה ע"ה בלוי

רב בית כנסת ומנהיג רוחני במשך ריבוי שנים – נפטר ביום ג' אייר ה'תשס"ג לסדר "אמור אל הכהנים" יה"ר שיקויים העיוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והוא בתוכו, בגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממש

וע"י פעולתן של נשי ובנות ישראל בכל מקום שהם [גם כשנמצאים עדיין בגלות, ולא דוקא במקום שיש ריבוי בתי כנסיות ובתי מדרשות וישיבות, אלא גם במקומות שיש מעט בלבד, ויש צורך להוסיף יותר, כולל ובמיוחד ע"י נשי ובנות ישראל] שעושות מהבית הפרטי שלהן בית תורה תפלה וגמ"ח – ממחרים ומזרזים עוד יותר את הגאולה האמיתית והשלימה, שאז עתידין בתי כנסיות ובתי מדרשות שבחוץ לארץ להקבע בארץ ישראל⁶, בהמקדש העיקרי, בית המקדש השלישי, שיבנה במהרה בימינו, כפי שמתפללים לאחרי ספירת העומר: "הרחמן הוא יחזיר לנו עבודת בית המקדש למקומה במהרה בימינו אמן סלה".

* * *

ויה"ד – והוא העיקר שפעולתן של נשי ישראל בכל האמור תמהר ותזרז ותביא תיקף את הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, כדברי חז"ל⁷ "בשכר נשים צדקניות שהיו באותו הדור נגאלו ישראל ממצרים", ועד"ז בנוגע לנשים צדקניות שבכל דור², ובפרט בדורנו זה, דור האחרון של הגלות, שהוא הגלגול של הדור שיצאו ממצרים³, שבשכר נשים צדקניות שבדורנו זוכים לגאולה האמיתית והשלימה.

ובסגנון האמור בנוגע לפרשת השבוע דיום הש"ק דמיני' אזלינן – שע"י פעולתן של נשי ישראל באופן ד"כ תבואו אל הארץ גו' ושבתה הארץ שבת לה", בבתיהן הפרטיים, שגם כשנמצאים עדיין בימי הגלות האחרונים, עושים מכל בית יהודי "ארץ ישראל", ועד ל"מקדש מעט", רואה הקב"ה שעמדו כבר בכל הנסיונות שבגלות, ומכבר כלה זמן בני

(6) ראה מגילה כט, א: "עתידין בתי כנסיות ובתי מדרשות שבבבל שיקבעו בארץ ישראל".

(7) סוטה יא, ב.

המקום נוחה הימנו", ובמילא – טוען הוא – צריכים להיות "אדם טוב" ויש לוותר לחולה כפי רצונו, ומה שבינתיים החולה ימות אזי "בהדי כבשא דרחמנא למה לך" (ברכות י, א) – הקב"ה "יסתדר" ("וועט נעמען "קער"!), שהרי כל יהודי חביב אצל הקב"ה וא"כ הקב"ה בודאי יעזור לו.

אבל האמת היא, שכאשר רוצים שהחולה יבריא יש לתת לו את התרופה החריפה גם אם הוא איננו חפץ בה, ואע"פ שיקראו לו "אכזר" – אך הרי מה שנוגע לו הוא מצבו של החולה!

אז מה אם זה לא "פופולארי"?! הרי זה סכנת נפשות!

ג. לאחמ"כ אמר לי רב אחר שהוא לא יכול לדבר על זה, כיון שהוא עסוק בהכנת הדרשה לשבת. שאלתי אותו: מה זאת-אומרת שאתה צריך להכין דרשה – תרעיש אודות "מיהו יהודי"?! אז הוא ענה לי: זה לא "פופולארי" ("איט'ס נאט פאפולאר")... וכיון שזה לא "פופולארי" הוא לא רוצה לדבר על זה, ובפרט שזה דבר ישן, והוא צריך לדרוש דברים חדשים.

אז מה אם זה לא "פופולארי"?! בינתיים זה קשור בסכנת נפשות! כאשר טובלים צרות מגוים, והורגים יהודים – צריך לדבר על כך!

טוען הוא, שהוא יכול לישב וללמוד ומדוע עליו להתערב בזה? הרי גם אני יכולתי לשבת וללמוד, אלא שאין כאן שום ברירה היות ונופלים יהודים, אי-אפשר לעבור על כך בשתיקה.

טוענים, כיצד אפשר להתערב בדבר שכזה – הרי זה קשור בשלום שבין איש לאשתו ועם ילדים וכו'?

אבל זו הרי צרה בשביל הבעל וצרה בשביל האשה, ובאם יפרידו אותם הרי זו ברכה בשביל הבעל וברכה בשביל האשה וברכה בשביל הילדים.

כאשר זה הגיע לפיקוח נפש בפועל, לא יכולתי להתאפק

ד. לאחמ"כ קיבלתי שאלה מרב, שהוא איננו מבין כלל מה אני רוצה, מדוע עכשיו הסתכסכתי עם כולם ("איינגעריסן מיט אלעמען"), הרי זה דבר ידוע שהם מחוקקים חוקים שהם היפך התורה, ותמיד היו כאלה דברים ואף פעם לא אמרתי כלום, ומדוע דוקא כאן אני נלחם כל כך? וזוהי לכאורה טענה צודקת.

אלא ששמעתי פעם אימרה מכ"ק מו"ח אדמו"ר ותמיד חשבתי מדוע כ"ק מו"ח אדמו"ר אמר לי אותה:

"כ"ק מו"ח אדמו"ר אמר לי לפני עשרים וחמש או עשרים ושש שנים בערך, בשם אדמו"ר הזקן: "מיט אן עצה שלאגט מען זיך ניט אן" [= לא צריך מעצמו לייעץ עצה]; חשבת: מדוע אני אכן צריך להלחם ולריב עם כולם – הרי ישנם רבנים ויהודים טובים וכו', "לא אלמן

בגלות, וראויים בתכלית שתיכף ומיד יקויים היעוד "כי תבואו אל הארץ" כפשוטו – הכניסה לארץ ישראל בגאולה האמיתית והשלימה, שנעשית ע"י מעשינו ועבודתנו ב"ושבתה הארץ שבת לה", להמשיך קדושתו של הקב"ה ("שבת לה") בכל עניני הארץ בגלות, וע"י המשכת האל"ף (אלופו של עולם) ב"גולה" נעשה "גאולה"⁸.

וכן תהי' לנו תיכף ומיד ממש – ש"בנערינו ובזקנינו גו' בבנינו ובבנותינו"⁹, אנשים ונשים וטף, ו"כספם וזהבם אתם"¹⁰, עם כל הנכסים והבתים הפרטיים⁶, ועאכו"כ בתי כנסיות ובתי מדרשות¹¹, עם הספסלים, ועאכו"כ הסידורים והספרים, באים יחד עם משיח צדקנו – על גבי "ענני שמיא"¹² – לארצנו הקדושה, "כי תבואו אל הארץ", ובארץ ישראל עצמה – לירושלים עיר הקודש, להר הקודש ולבית המקדש.

לפני הסיום – יש לברך את כל המתכנסות בברכת "קבלת התורה בשמחה ובפנימיות"¹³, כלשון הברכה דכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו וכהוראתו שכאשר יהודים נפגשים בסמיכות לחג השבועות, "זמן מתן תורתנו", יברכו איש את רעהו ואשה את רעותה, וכן הסף, בברכת "קבלת התורה בשמחה ובפנימיות".

ומובן, שכדי שתהי' קבלת התורה בשמחה אמיתית ובפנימיות אמיתית, יש להוסיף בהשמחה ובהפנימיות בימים שלפנ"ז, עד שנעשה "טבע" אצל כאו"א מישראל, ובפרט

(8) ראה ויק"ר ספ"ב. לקו"ת בעלותך לה, ג. ובכ"מ.

(9) בא יו"ד, ט.

(10) ישעי' ס, ט.

(11) וללא טירחה – כיון שהמלאכים נושאים חפציהם של כאו"א מישראל.

(12) דניאל ז, יג. וראה סנהדרין צח, א.

(13) ראה לקו"ש ח"ד ע' 1307. ח"ח ע' 272. ח"ג ע' 158. ועוד.

הרי נהרגים יהודים בגלל "מיהו יהודי"!

תרגום חפשי ללשון הקודש - בעריכת מערכת "יחי המלך"

א. שאלתי* אצל רב אחד - מדוע הוא שותק? הוא אמר לי שבין כה לא יצייתו לדבריו, וכיון שכך מדוע עליו להתקוטט עם כולם? שאלתי אותו: מנין אתה יודע שלא יצייתו לך, ואפי' אם אכן לא יצייתו אבל לכל-הפחות תאמר שזהו ההיפך מתורת משה ושאין לזה שום יסוד, ואזי יידעו לפחות שזהו היפך התורה!

לאחמ"כ הוא אומר לי: כיצד ניתן לתבוע בזמן כזה שייצאו מהממשלה, הרי זו שעת הדחק, שעת חירום, ואיך אפשר להתערב בזמן שכזה?

עניתי לו (כמדובר ב"ג בעומר), שכאשר ישנו חולה הזקוק לתרופה חריפה ("א שארפע רפואה"), יכול משהו לשאול (את הרופא): כיצד הנך נותן לחולה כזו תרופה חריפה, איך אתה נותן לו את האנטיביוטיקה הרי זה דבר מר - זה מלוח או עם פפריקה, וזה מפריע ומציק והחולה הרי לא חפץ בזה, וא"כ איך אתה יכול לתת לו זאת? אתה אכזרי!

ואזי, אם לרופא חשוב שיקראו לו "אדם טוב" ("א פיינער מענטש") ו"אוהב ישראל" - הוא לא יתן לו את התרופה, אלא הוא יתן לו תרופה "קלה" יותר ("א לייכטע רפואה"). ומה שזה יזיק לחולה - זה לא נוגע לו, העיקר הוא הרי שיקראו לו "אדם טוב"...

אבל אם לרופא לא נוגע שיקראו לו "אדם טוב", לא מפריע לו שיקראו לו "אכזר" ושיאמרו עליו שהוא נותן לחולה תרופה שהוא אינו חפץ בה, אלא נוגע לו מצבו הבריאותי של החולה - הוא יתן לו את התרופה החריפה, אע"פ שיקראו לו "אכזר".

וכך גם בנוגע לענייננו: טוענים שצריך להעלות את ה"מורל" (של תושבי א"י) - אזי אם זה משהו שנוגע לו שיקראו לו "אדם טוב", הוא נותן לחולה מה שהוא רוצה: אם יש לו חום הוא נותן לו קרח, שהרי הוא רוצה להתקרר וכו' - אבל הוא איננו חושב על **בריאותו** של החולה!

ב. אך הוא ממשיך לטעון: המשנה אומרת (אבות ג, י) ש"כל שרוח הבריות נוחה הימנו רוח המקום נוחה הימנו", וכאן ישנו דבר מעניין: הלשון במשנה הוא "בריות", וכפי שאדמו"ר הזקן מדייק בזה (תניא פ"ב), שהכוונה היא אפילו לאחד כזה שאין לו אף מעלה אחרת מלבד זה שהוא **בריא** של הקב"ה, אזי אעפ"כ אם "רוח הבריות נוחה הימנו" גם "רוח

(* חלקה הראשון של שיחה זו נדפס ב"יחי המלך" גליון שי ע' 13. המו"ל.

נשי ישראל, שכל אורח חייו הוא מתוך שמחה ובאופן פנימי, ובמילא, נקל יותר להתכונן ולקבל את התורה בשמחה ובפנימיות, אשר, עם היותה "ארוכה מארץ מדה גו"¹⁴, ועד למעלה מכל מדידה והגבלה, בכחו של כאו"א מישראל לקבל כל התורה כולה, ויתירה מזה, לקבל התורה כולה בשמחה ובפנימיות.

ועוד וג"ז עיקר - שביחד עם התשוקה והגעגועים לקבלת התורה עד שסופרים את הימים מתי יהי' כבר זמן מתן תורתנו, מוסיפים גם בהתשוקה והגעגועים להגאולה¹⁵, סוברים את הימים והשנים והדורות שנמצאים בגלות, וצועקים "עד מתי"... ומבקשים מהקב"ה שתיכף ומיד יוציא את כל בני", כל אחד ואחת מישראל, כל משפחה ומשפחה, וכלל ישראל, מהגלות אל הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, וכאמור, תיכף ומיד ממש, ביום זה, כפי שמתברך כאו"א מישראל¹⁶: "אחכה לו בכל יום שיבוא", וכפי שמבקשים בתפילת שמונה עשרה: "את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח". "מהרה" דייקא, ולא רק "מהרה" לפי ההגבלות של בשר ודם, אלא "מהרה" **דהקב"ה** תיכף ומיד ממש.

ויש להוסיף, שענין זה נעשה גם ע"י ההוספה בלימוד התורה בענייני הגאולה

ובפרט ע"י ההוספה במצות הצדקה - כנהוג בכגון-דא ליתן לכל אחת מכן שליחות-מצוה ליתן לצדקה, ובודאי תוסיף כל אחת (על הסכום הסמלי שתקבל עתה ע"י אלה שתחלקנה השטרות) מממונה, הן הנשים הנשואות, והן הבנות, וגם הילדות הקטנות, אשר, כנהוג בזמנינו מקבלות גם הן "דמי כיס", ובודאי שה"הוצאה" העיקרית שלהן היא ליתן מטבעות אחדות ("פעני'ס", "ניקל'ס" או "דיימי'ס") בקופת-הצדקה שלה - אשר ע"י (ההוספה ב)צדקה ממחרים ומזרזים עוד יותר את הגאולה, כמרז"ל¹⁹ "גדולה צדקה שמקרבת את הגאולה".

ובפשטות - שתיכף ומיד ממש באה הגאולה האמיתית והשלימה, ובאים כולנו יחדיו "עם ענני שמיא", לארצנו הקדושה, לירושלים עיר הקודש, להר הקודש ולבית המקדש, ושם מתכוננים לקבלת התורה בשמחה ובפנימיות.

17) נוסף לכך שכיון ש"אחכה לו בכל יום שיבוא", הכללים ב"הלכות הצריכות להן" בכל יום כו"כ דינים דהלכות קרבנות וכיו"ב.

18) להעיר ממארז"ל "כל העוסק בתורת כו' כאילו הקריב כו'" (מנחות בסופה). וראה גם תנחומא צו יד: "לך אמרו להם ויתעסקו לקרות צורת הבית בתורה... אני מעלה עליהם כאילו הם עוסקין בבנין הבית", ויתרה מזה - ש"בנין בית" אינו "בטל" (וראה לקר"ש ח"י"ח ע' 413 ואילך).

19) ב"ב יו"ד, א. וראה תניא פל"ז.

14) איוב יא, ט.

15) ולהעיר, שבגאולה האמיתית והשלימה תהי' גם קבלת התורה בתכלית השלימות - "תורה חדשה מאתי תצא" (ישעי' נא, ד. ויק"ד פי"ג, ג).

16) ובכמה קהילות קדושות נוהגים לומר זה בדיבור - "באני מאמין".

המדור מוקדש לע"ר ר' מאיר ב"ר עבי ע"ה - נלב"ע ביום ד' מנ"א - שבת חזון - ה'תשס"ג
יה"ר שתיכף ומיד ממש יקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והוא בתוכס, בגאולה האמיתית והשלימה
ולזכות זוגתו: ח'י רחל תחי' בת שפרנצא וכל ילדיהם, נכדיהם ונינים שיהיו - לברכות עד בלי די

העולם איננו נורמלי

תרגום חפשי ללשון הקודש - בעריכת מערכת "יחי המלך"

הרי נאמר¹ "ועמך כולם צדיקים", ואם-כן, כשכל בני ישראל נאספים יחדיו, נעשים כולם לצדיק אחד גדול, "מיוחד שבעדרו"².

וכאשר הם גוזרים ומכריזים כולם ביחד בגלוי ובקול רם שמשח יבוא "נאו" - באנגלית וגם בשפות אחרות, עד ללה"ק ובינתיים גם באידיש [שזו השפה בה השתמשו הבעש"ט ורבותינו נשיאינו, עד לכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, לאמירת תורה, קבלה וחסידות, כפי שכתוב באגה"ק³] - בודאי שהקב"ה מקיים את הגזירה, "ותגזור אומר ויקם לך"⁴ - שמשח בא "נאו", ו"מיד הן נגאלין"⁵.

וכידוע הסיפור עם הצ"צ, שהתייצב באסיפה בפעטערבורג עם שרי המלוכה, ודיבר לפנייהם בתוקף ובחריפות מתוך מסירות נפש. וכששאלו אותו אח"כ - הרי יש לו עדת חסידים, וכיצד יכול להתייצב כך במס"נ? ענה: שתי תשובות בדבר, בסגנון הש"ס - תירוץ ו"איבעית אימא": (א) יש את הבנים. (ב) כאשר כל היהודים יחליטו ויתאספו כולם יחדיו - הם יכולים לפעול הכל!

ועד"ז בענייננו: כאשר כל היהודים באים יחד ונעשים צדיק אחד גדול, וגוזרים ומכריזים שמשח יבוא תיכף ומיד - ודאי שזה נפעל בפועל למטה מעשרה טפחים,

והולכים ביחד עם משח צדקינו לארץ ישראל, ושם גופא בירושלים, ושם גופא בביהמ"ק,

והגוים יביאו אותם לשם "כאשר יביאו בני ישראל את המנחה בכלי טהור"⁶, ויקויים "והיו מלכים אומניק ושרותיהם מיניקותי"⁷.

ואזי יהי' העולם נורמלי, לא כפי שהוא עכשיו, כדמוכח מזה גופא שמשח עדיין לא בא - ביאת משיח צדקנו זה דבר נורמלי, ומכיון שמשח עדיין לא בא מוכרחים לומר שהעולם איננו נורמלי -

אזי דבר זה יתבטל ומשיח יבוא בפועל, בגאולה האמיתית והשלמה, בקרוב ממש ובעגלא דידן.

(תרגום חפשי משיחת ש"פ בחוקותי ה'תשמ"א - בלתי מוגה)

מה שישנם כאלו שאינם רואים זאת...

. . ומה שישנם כאלו שאינם רואים זאת - הרי ידוע הפתגם שמחשבתו של הסוס אודות ה"תבן" אינה משנה את המציאות שאודותי' חושבים ה"חכמים" היושבים בעגלה... ואדרבה - תפקידם של ה"סוסים" לסייע ולהביא את החכמים למחוז חפצם, אלא שיש צורך להכות את הסוסים ("שמייסן די פערד") - ב"מקל נועם" כמובן, וכב' הגירסאות שבדבר: (א) להכות את הסוסים כדי שידעו שהם סוסים. (ב) להכות את הסוסים עד שתתבטל "סוסיותם" ("זיי זאלן ווערן אויס פערד"), וזאת - כאשר נמצאים במצב של נשמות בגופים! (משיחת ש"פ בחוקותי ה'תשמ"מ - בלתי מוגה)

תיכף ומיד ממש רואים שמשח נמצא כבר בינינו

. . "ואתם תלוקטו לאחד אחד בני ישראל", וכולם יחד נעשים מציאות אחת ד"קהל גדול", ועד למנין העשירי, ביחד עם השירה העשירית והפרה העשירית ("העשירי יהי' קודש"), ע"י "המלך המשיח מהרה יגלה אכיר" - שתיכף ומיד ממש רואים שמשח נמצא כבר בינינו, וכאו"א מראה באצבעו ואומר "הנה זה (המלך המשיח וכבר) בא".

(משיחת ש"פ בהר-בחוקותי, מבה"ח סיון ה'תנש"א - מוגה)

ביאת משיח עוד ביום השבת למרות השקו"ט בזה

ובפשטות - ביאת משיח צדקנו תיכף ומיד, עוד ביום השבת, וזאת - למרות השקו"ט אם משיח צדקנו יכול לבוא בשבת, הן מפני שעדיין לא בא אליהו הנביא, והן מפני ענין התחומין, אם יש תחומין למעלה מעשרה או אין תחומין למעלה מעשרה, ככל פרטי הדברים שבזה, שיכולים להאריך ולפלפל בהם עד לאחרי השבת... ואפילו עד ר"ח ביום שלישי... אבל - משיח צדקנו צריך לבוא תיכף ומיד, בפועל ממש, למטה מעשרה טפחים, וכאמור, תיכף ומיד, ובלשון הרמב"ם - פס"ד להלכה: "מיד הן נגאלין", "מיד" כפשוטו, ביום השבת.

(משיחת ש"פ בהו"ב, מבה"ח סיון ה'תשמ"ה - בלתי מוגה)

המדור מוקדש לעילוי נשמת

הרה"ח ר' שלמה ב"ר צבי הירש ע"ה מיידנצ'יק - נלב"ע ביום-טוב הראשון של חג הפסח ה'תשס"ד

ולעילוי נשמת זוגתו מרת רוזה בת ר' יצחק מאיר ע"ה - נלב"ע ביום ועש"ק פ' ויגש ה'תשס"ב

ת. נ. צ. ב. ה.

יה"ר שתיכף ומיד יקויים היעוד "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלמה

(4) איוב כב, כח.

(5) רמב"ם ה' תשובה פ"ז ה"ה.

(6) ישע"י סו, כ.

(7) שם מט, כג.

(1) ישע"י ס, כא.

(2) יומא לד, ב.

(3) סכ"ה (קמא, א). וראה לקו"ש חכ"א ע' 446

כשיהודי רוצה באמת את הגאולה - היא באה מיד!

כאשר יהודי רוצה באמת את הגאולה - באה הגאולה מיד! כי מצד הקב"ה בודאי אין מניעה ח"ו, ואדרבה: "אביו שמר את הדבר" (וישב לז, יא), וכפרש"י: "ממתין ומצפה מתי יבוא", כלומר, הקב"ה ממתין מתי כבר תבוא הגאולה, ורק זקוקים שבני ישראל ירצו זאת באמת, ומיד יתגלה רצון הבורא והגאולה תבוא מיד, כאן למטה בעוה"ז הגשמי, ותושלם כוונת הבורא דנתאוה הקב"ה להיות לו דירה בתחתונים באופן גלוי!

(תרגום חפשי משיחת ש"פ בחוקתי ה'תשמ"ו - בלתי מוגה)

מחשבה טובה אחת יכולה להביא את הגאולה ברגע זה ממש!

. . אין לו ליהודי לחשוב מי אני ומה אני, ומה כבר אוכל לפעול ע"י מעשה אחד של צדקה או תורה או תפלה, כאשר המדובר על הצלת העולם הגדול כולו, המכיל ביליוני בני אדם, וחיות וצומח ודומם -

כי כך פוסק הרמב"ם, שהאדם צריך לעשות את המאמץ המירבי כדי שיוכל לעשות מעשה אחד בלבד לטובה, משום שמעשה זה, אומרת תורת אמת, ויהודי מאמין בזה באמונה שלימה, או אפילו מחשבה טובה אחת, יכולים להכריע את הכף לטובה, ולהביא את הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, ובאופן של "נאו", עכשיו, ברגע זה ממש!
(משיחת כ"ג אייר, לנשי ובנות חב"ד, ה'תשמ"ב - בלתי מוגה)

כבר ישנה הגאולה בפועל

. . והעיקר - שכל זה יהי' בזריזות, ויתירה מזה - שאין צורך ב"זריזות" (ששייך לומר רק בענין שצריך לבוא בעתיד, שיבוא באופן של זריזות), מכיון שכבר ישנה הגאולה בפועל, ונמצאים באמצע הענין, ועד לאמצע שהוא באופן של שלימות, ע"ד אמצע החודש, ש"קיימא סיהרא באשלמותא",

ובפשטות - גאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו בתכלית הזריזות, "לא עיכבן המקום כהרף עין", תיכף ומיד ממש.

(משיחת ש"פ בהו"ב, מבה"ח סיון ה'תשמ"ח - בלתי מוגה)

להפוך את כיוון הרוח בחוץ...

הנחה: "ועד הנחות התמימים". תרגום: מערכת "יחי המלך"

לאחרי שהקב"ה שם ("אריינגעשטעלט") את בני ישראל בגלות - צריכים הם לנצל זאת לטובה.

עצם הדבר שיהודי עדיין בגלות הוא מצד טעם לא ידוע, לא יודעים את הסיבה האמיתית של הגלות - שהרי כבר "כלו כל הקיצין", וכבר מזמן הגיע זמנה של הגאולה, ואעפ"כ הקב"ה מחזיק אותנו בגלות...

למרות זאת מנצלים את רגעי הגלות האחרונים ואת המרירות ("די ביטערקייט") שבהם - לטובה!

- ח"ו שישנה מרירות; חיי היהודי צריכים להיות מתוקים, והקב"ה מצליח שאמנם יהי' כן, הן בגשמיות והן ברוחניות!

אבל כאשר יוצאים החוצה - רואים שביט המקדש לא נראה עדיין, הרחוב "מזדעזע" ("שאַקלט זיך") ובחוץ נושבות רוחות שלא תמיד מבורכות...

ובזה ניתנת האפשרות ליהודי, שיוכל להראות מיד מהו יהודי - שכאשר נושבת רוח, הוא פועל שרוח זו תנשוב את ה"ענני שמיא", כדי שיהודי יוכל להגיע עם ה"ענני שמיא" הכי מהר לגאולה האמיתית והשלימה!

(משיחת ר"ח סיון ה'תשמ"ו - בלתי מוגה)

להתבונן ולצייר לעצמו את מצב הגאולה

כדי שיהודי יוכל לעבוד עבודתו בלימוד התורה וקיום המצוות כדבעי, צריך להיות מעמד ומצב של מנוחת הנפש ומנוחת הגוף, שמחה וטוב לבב כו', כמ"ש הרמב"ם בנוגע ליעודים הגשמיים שבתורה (כולל היעודים שבפרשתנו) ש"הבטיחנו בתורה . . שיסיר ממנו כל הדברים המונעים אותנו מלעשותה . . וישפיע לנו כל הטובות המחזיקות את ידינו לעשות התורה, כגון שובע ושלוש וריבוי כסף וזהב, כדי . . (ש)נשב פנויים ללמוד בחכמה ולעשות המצוה כו'", וממשיך, "ומפני זה נתאו כל ישראל . . לימות המשיח, כדי שינוחו ממלכיות שאינן מניחות להן לעסוק בתורה ובמצוות כהוגן, וימצאו להם מרגוע וירבו בחכמה כו'".

ואעפ"כ, גם כאשר נמצאים בזמן הגלות, "מדבר העמים", ויש דברים המבלבלים כו' לעסוק בתומ"צ כהוגן - בכחו וביכולתו של יהודי לפעול על עצמו שמצב הגלות לא יפריע לו לשלימות העבודה בתומ"צ - עי"ז שמתבונן ומצייר לעצמו את מצב הגאולה שזוכים אלי' תיכף ומיד ממש, שאז, נעשה בהרגש נפשו מצב שהוא מעין ודוגמת מצב הגאולה.

[וע"ד המדובר כמ"פ שהענין ד"תורתו אומנתו" שייך אצל כאו"א מישראל - שבמשך הזמן שקובע לתורה מצייר לעצמו שאין שום דבר בעולמו מלבד התורה].

וכפי שרואים במוחש בטבע בני-אדם, שרגש השמחה והתענוג בגלל מאורע שמתרחש במשך זמן מסויים ביום, פועל על היום כולו, גם על התחלת היום, לפני בוא המאורע, בידעו שעומד להתרחש תיכף מאורע המשמח.

(משיחת ש"פ בהו"ב, מבה"ח סיון ה'תשמ"ח - בלתי מוגה)

כשיהודי רוצה באמת "משיח נאו" - זה מקויים מיד

הנחה: "ועד הנחות התמימים". תרגום: מערכת "יחי המלך"

. הלימוד¹ שישנו לכל הדורות מ"צנצנת המן"² שבה נאמר הציווי "למשמרת לדורותיכם"³:

לכל יהודי יש בכח לקבל ע"י ה"דבר אחד לדור"⁴ - את פרנסתו ואת כל צרכיו בבני חיי ומזוני ריחי באופן ד"לחם מן השמים"⁵, הן דברים המוכרחים לקיום האדם, והן דברים של תענוג.

ויתירה מזו: מקבלים את כל הענינים שרק רוצים ("הי' בו (ב"מן") מכל מיני מטעמים והי' כל אחד מישראל טועם כל מה שהי' רוצה בו, אף דבר לא הי' אומר בפיו אלא חושב בלבו לומר מה שנפשו מתאוה הי' הקב"ה עושה רצונו והי' טועם טעם מה שהי' מתאוה"⁶), ולא זקוקים להמתין עד שיהי' נמשך מלמעלה אלא זה ישנו כבר למטה, וצריכים רק לגלות זאת עי"ז שירצו זאת באמת, והרי רצונו האמיתי של יהודי הוא רצון הבורא (כפס"ד הרמב"ם)⁷!

כולל גם את הענין שהזמן גרמא - שכאשר יהודי רוצה שיהי' "דאלאי גלות" ו"משיח נאו" - עליו רק לחפוף בכך באמת, וזה מקויים מיד בפועל ללא עיכוב זמן כלל (ואין צורך לחכות אפי' "עד מהרה ירוץ דברו"⁸), מאחר והענין כבר ישנו פה למטה, ויהודי צריך רק לגלות את זה!

ואפילו כאשר נמצאים בזמן הגלות, עאכ"כ לאחרי חורבן בית ראשון כשגנזו את "צנצנת המן"⁹ (יחד עם שאר הדברים), וצריכים להגיע לאמונה שהיכן-שהוא ישנה במציאות "צנצנת המן" הגנוזה משום שלא רואים זאת בגלוי (כפי שהי' בימי ירמיהו¹⁰ וכיו"ב),

אעפ"כ יש לידע, שהיות ונצטוונו בתורה להשאיר את המן "למשמרת לדורותיכם", לכן גם עכשיו נמצאת "צנצנת המן" בגשמיות העולם (בדיוק כפי שהי' לאחרי שפסק המן לירד

1) שיחה זו נדפסה בשלימות יותר (עם חלקה הראשון) ב"יחי המלך" גיליון תסז ע' 3 ואילך.
2) פרש"י בשלח טז, לב.
3) בשלח שם.
4) סנהדרין ח, א. הובא בפרש"י עה"ת וילך לא, ז.
5) בשלח שם, ד.

6) שמו"ד פכ"ה, ג.
7) הל' גירושין ספ"ב.
8) תהלים קמז, טו.
9) יומא נב, ב. רמב"ם הל' ביהב"ח רפ"ד.
10) ירמ' ב, לא.

בסוף הארבעים שנה כשבני ישראל נכנסו לארץ נושבת), וזה נותן כח בגשמיות העולם שכאור"א יקבל את כל פרנסתו וכל צרכיו באופן של "לחם מן השמים", והגילוי של זה תלוי רק ברצונו האמיתי.

ואדרבה, זה שהיום אי אפשר לראות בגלוי את "צנצנת המן" שהיא "למשמרת לדורותיכם" - צריך עוד יותר למהר את הזמן שבו יקויים הציווי בתורה ד"למשמרת לדורותיכם" בגלוי - בביאת משיח צדקנו, יבוא ויגאלנו ויוליכנו קוממיות לארצנו,

ובאופן ד"ואולך אתכם קוממיות"¹¹ - "בקומה זקופה" (כמ"ש בפרשתנו¹²), ע"ד "ובני ישראל יוצאים ביד רמה"¹³ "כימי צאתך מארץ מצרים"¹⁴, ע"י משה רבינו - "גואל ראשון הוא גואל אחרון"¹⁵, כשם שמשה הוא ה"דבר אחד לדור" שמעמיד לבני ישראל את כל צרכיהם, והוא שאמר את הציווי שהמן ישאר "למשמרת לדורותיכם" [כשם שהוא נתן לבני ישראל את כל התורה כולה, "משה קיבל תורה מסיני ומסרה ליהושע כו"¹⁶ ומכך זה הגיע לכל בני ישראל עד סוף כל הדורות] כך גם בנוגע ל"גואל אחרון" של גלות זו האחרונה.

ולזה זקוקים רק - בלשון כ"ק מו"ח אדמו"ר¹⁷ - "לצחצח את הכפתורים של בגדי השרד", המדים של "צבאות ה'", זאת-אומרת, צריכים רק שרצונם הגלוי של בני ישראל יהי' כרצון הבורא, ורצון הבורא שתבוא כבר הגאולה, וכל זמן שהיא עדיין לא באה הוא (הבורא) מתאבל כביכול על הגלות¹⁸.

וכאשר בני ישראל רוצים בגלוי את הגאולה, הרי רצונם מקויים מיד (כפי שהי' ב"מן", כנ"ל), ו"כל צבאות ה'"¹⁹ יוצאים מהגלות, "כימי צאתך מארמ"צ", שאז נקראו בני ישראל בפעם הראשונה בשם "צבאות ה'", ש"יצאו כל צבאות ה' מארץ מצרים"¹⁹, ו"ביד רמה",

והולכים כולם לארצנו הקדושה, "ארץ אשר גו' תמיד עיני ה' אלקיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה"²⁰, ו"ירחיב ה' אלקיך את גבולך"²¹, בעגלא דידן ממש.

(תרגום חפשי משיחת ש"פ בחוקותי ה'תשמ"ו - בלתי מוגה)

11) פרשתנו כו, יג.	17) ראה שיחת שמח"ת תרפ"ט (שיחות קודש אדמו"ר מוהרי"צ תר"פ-ת"ש (כפ"ח תשמ"א) ע' 95).
12) שם בפרש"י.	
13) בשלח יד, ח.	18) ראה סוכה נב, ב.
14) מיכה ז, טו.	19) בא יב, מא.
15) ראה שמו"ד פ"ב, ד. זח"א רנג, א. וראה לקו"ש ח"א ע' 8 ואילך. וש"צ.	20) עקב יא, יב.
16) אבות בתחילתו.	21) ראה יב, כ. וראה שופטים יט, ח.

המדור מוקדש לעילוי נשמת

אורי אהרן יואל בן יוסף ארי' לייב ז"ל - נלב"ע ביום ב' טבת ה'תשכ"ב

ולעילוי נשמת **פאולין רות בת ר' יצחק ע"ה** - נלב"ע ביום ב' דחה"ש, ז' סיון ה'תש"ס

יה"ר שתיכף ומיד ממש יקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והס בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה

ולזכות כל משפחתם שיחיו - לברכות עד בלי די